

K s

1040/2015

821.163.6.09

020150071,10

COBISS •

Sodobnost

revija za književnost in kulturo

10

Letnik 79
oktober 2015

Uvodnik dr. Bogomila Kravos: *Trst je naš?* **Mnenja, izkušnje, vizije**
 Janja Vollmaier Lubej: *Esej o robcu, jeziku in zavračanju zla* **Pogovori**
s sodobniki Jože Horvat z Vilmo Purič **Sodobna slovenska poezija**
 Boris A. Novák: *Čas očetov*, Marko Kravos: *Rogovi* **Sodobna slovenska**
proza Milan Petek Levokov: *Turist info*, Peter Rezman: *Tekoči trak*
Tuja obzorja Kazimierz Brandys: *Kako biti ljubljena* **Likovni forum**
 Andrej Medved: *Smrt kot »sprava«*: *Todestrieb (Pregljev diptibon Gon*
smrti) **Razmišljanja o(b) knjigah** Primož Sturman: *Slovenski pisci in*
italijanska književnost **Sprehodi po knjižnem trgu** Emil Filipčič:
Drame (Aljaž Krivec), Zdenko Kodrič: *Nebesa Cadillac* (Alenka Urh),
 Peter Semolič: *Druga obala* (Milan Vincetič), Miha Mazzini: *Otroštvo*
 (Diana Pungeršič) **Mlada Sodobnost** Bina Štampe Žmavc: *Barka zvezd*
 (Gaja Kos), Primož Suhodolčan: *Lipko in Košorok* (Milena Mileva Blažič)
Gledališki dnevnik Matej Bogataj: *V tem mrazu*

Aljaž Krivec

Emil Filipčič: *Drame*.

Ljubljana: Cankarjeva založba, 2015.

Med avtorskimi projekti, Brechtom, Shakespearjem, Cankarjem in nekaterimi drugimi tujimi avtorji sodobna (ali sodobnejša) slovenska dramatika le redko najde svoje mesto na gledaliških odrih. Zdi pa se, da ta literarna vrsta podobno usodo doživlja tudi kar se tiče knjižnih izdaj, saj so te izjemno redke, celo kadar govorimo o znanih avtoricah in avtorjih. Prav zato je pričujoči izbor Filipčičevih dramskih del še posebej dobrodošel. Četudi se knjiga, ki ponuja devet dram, ponaša z zgolj eno še neobjavljeno (gre za tekst *Figaro se ženi*, filipčičevsko obarvan hibrid del *Matiček se ženi* in *Figarova svatba*), je treba poudariti, da so preostala besedila, vsaj za manj potrpežljivega in nekoliko lenega bralca, težko dostopna, saj so se sporadično pojavila v danes že časovno oddaljenih različnih revijah in gledaliških listih, medtem ko jim knjižna izdaja do tega trenutka ni bila usojena. Tako so se besedila šele zdaj znašla v njim primernem kontekstu – ne kot podporni element gledališkega projekta in ne kot eno od besedil v reviji, ki doseže manjše število bralk in bralcev, temveč v samostojni knjižni izdaji.

Kot se za slednjo spodobi, vsaj glede na to, da gre tako rekoč za retrospektivo Filipčičevega dramskega ustvarjanja, je opremljena tudi s kratko spremno besedo, v okviru katere skuša njen avtor, teatrolog in dramaturg Blaž Lukan, dramatikovo pisanje umestiti v širši gledališki in literarnozgodovinski kontekst. Kljub preglednosti in konciznosti teksta *Drama kot (samo)kreacija* bi pričujočemu izboru bržkone veljalo nameniti še kakšno besedo več. Predvsem zato, ker gre za pomembnega avtorja, obširno izdajo in ne nazadnje opus, ki je dovolj bogat in se razteza čez dovolj dolgo časovno obdobje, da bi bilo mogoče podati celovitejši in obširnejši premislek.

Zdi se, da narava izbora tekstov ponuja predvsem vpogled v razsežnosti Filipčičevega dramskega pisanja, ki so odvisne predvsem od časovnih